



## בבית המשפט העליון

רע"ב 2149/19

לפני: כבוד השופטת יי וילנר

המבקש: ניר חזיזה

נגד

המשיבים: 1. מדינת ישראל  
2. שירות בתי הסוהר

בקשת רשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי  
בנצרת בשבתו כבית משפט לעניינים מנהליים מיום  
20.2.2019 בעת"א 28601-12-18, שניתן על ידי כב' השופט  
יי בן-חמו

בשם המבקש: עו"ד זאב אלוני

### החלטה

1. בקשת רשות ערעור על פסק דינו (אשר הוכתר כהחלטה) של בית המשפט המחוזי  
בנצרת בשבתו כבית משפט לעניינים מנהליים (כב' השופט יי בן-חמו) בעת"א 28601-  
12-18, מיום 20.2.2019, בגדרו נדחתה עתירת המבקש נגד החלטת שירות בתי הסוהר,  
הוא המשיב 2 (להלן: שב"ס), לאסור על הכנסתו של מזרן אורתופדי מיוחד אשר רכש  
המבקש, לתאו שבאגף הפרדה בכלא "גלבוע" במחוז הצפון (להלן בהתאמה: המזרן  
המיוחד ואגף הפרדה).

רקע

2. המבקש מרצה עונש מאסר עולם בלתי קצוב החל מיום 17.8.2009 בגין הרשעתו  
בעבירות של רצח וניסיון לרצח. עקב תלונותיו של המבקש על כאבים עזים בגבו, נשלח  
המבקש לבדיקה רפואית על ידי ד"ר גבריאל גוטמן, מומחה בתחום האורתופדיה, אשר  
המליץ, בין היתר, כי המבקש יישן על מזרן אורתופדי מיוחד אשר דרגת קשיחותו גבוהה  
(להלן: המלצת ד"ר גוטמן) לאחר ששב"ס סירב לאשר את בקשתו לאספקת מזרן אורתופדי  
כאמור, הגיש המבקש עתירה לבית המשפט המחוזי, אשר התקבלה בפסק דין מיום  
7.8.2018 (עת"א 52518-12-17, כב' השופטת העמיתה ק' רג'יניאנו). בגדרו של פסק  
הדין, נקבע כי החלטת השב"ס לוקה בחוסר סבירות, וכי עליו לספק למבקש מזרן

אורתופדי מיוחד בתוך 30 יום, ולחלופין לאפשר לו לרכוש מכספו מזרן כאמור, אשר יוכנס לבית הכלא בכפוף לבדיקת הגורמים המוסמכים בשב"ס (להלן: פסק הדין הראשון). בהמשך לכך, ולאחר שב"ס נמנע מלספק למבקש מזרן אורתופדי מיוחד, רכש המבקש מכספו מזרן כאמור, אשר הוכנס לכלא לשימושו הפרטי בכפוף לבדיקת שב"ס.

3. ביום 24.12.2018 הועבר המבקש לאגף ההפרדה, וזאת עקב מסוכנותו לבטיחות בית הכלא וסגל העובדים. לאחר העברתו, הגיש המבקש בקשות חוזרות ונשנות לאפשר לו להכניס את המזרן המיוחד לתאו, אך בקשות אלו סורבו על-ידי שב"ס נוכח אי-עמידתו של המזרן המיוחד בתקן הבטיחות המחמיר הנוהג באגף ההפרדה, ובפרט היות שמזרן זה אינו חסין-אש. חלף זאת, סיפק שב"ס למבקש מזרן אורתופדי חלופי, העומד בתקן הבטיחות האמור.

4. בעקבות זאת, הגיש המבקש לבית המשפט המחוזי עתירה נגד שב"ס, בגדרה נטען כי החלטת שב"ס שלא לאפשר לו להעביר עמו לאגף ההפרדה את המזרן המיוחד עומדת בסתירה לפסק הדין הראשון, שעליו הסתמך כאשר רכש ממיטב כספו מזרן כאמור.

5. בהחלטה מיום 20.2.2019, נדחתה עתירת המבקש, ונקבע כי החלטת שב"ס למנוע את הכנסת המזרן המיוחד לאגף ההפרדה היא החלטה סבירה, אשר ניכר כי התקבלה מתוך שיקולים ענייניים ומקצועיים, ומבוססת על הוראות הבטיחות המיוחדות המתחייבות מהעברתו של המבקש לאגף ההפרדה.

על החלטה זו נסבה הבקשה שלפניי.

הבקשה דן

6. לטענת המבקש, בקשתו מעוררת שאלה משפטית עקרונית, שעניינה פגיעה בערך היסודי של סופיות הדין. לעצם העניין טוען המבקש, בין היתר, כי פסק דינו של בית המשפט המחוזי אינו עולה בקנה אחד עם האמור בפסק הדין הראשון, ואף עולה כדי עיוות דין, שכן המבקש פעל זה מכבר על-פי האמור בו, ורכש את המזרן המיוחד ממיטב כספו. המבקש שב ומתאר את מצבו הרפואי המחייב לטענתו שינה על המזרן המיוחד.

דין והכרעה

7. לאחר העיון בבקשה ובנספחיה, הגעתי לכלל מסקנה כי דינה להידחות, וזאת אף מבלי לקבל תשובה.

הלכה היא כי רשות ערעור על החלטות בית המשפט המחוזי בעתירות אסיר תינתן אך במקרים מיוחדים, שבהם מתעוררת סוגיה משפטית בעלת חשיבות ציבורית או עניין לציבור, אשר חורגת מעניינו הפרטני של המבקש (ראו: רע"ב 6901/98 זיאדה נ' שירות בתי הסוהר, פסקה 6 (17.1.1999); רע"ב 805/15 דנה נ' שירות בתי הסוהר, פסקה 5 (21.4.2015)).

8. בענייננו, חרף ניסיונותיו של המבקש לשוות לבקשתו נופך עקרוני ובעל חשיבות כללית, אני סבורה כי הבקשה דנן אינה מעלה שאלה אשר חורגת מעניינו הפרטני של המבקש ואשר מצדיקה התערבותו של בית משפט זה. זאת, אף בהסתמך על הגישה המרחיבה לעניין בקשות רשות ערעור שהן בבחינת "גלגול שני", כבענייננו (ראו: רע"ב 425/09 פריניאן נ' פרקליטות המדינה, פסקה 3 לפסק דינו של השופט (כתוארו אז) א' גרוניס (11.3.2009); רע"ב 9410/17 חייא נ' שירות בתי הסוהר, פסקה 8 (10.1.2018); רע"ב 8356/17 מולדבסקי נ' שירות בתי הסוהר, פסקה 8 (23.1.2018); רע"ב 5539/18 לב נ' שירות בתי הסוהר מחלקת זימונים, פסקה 9 (25.9.2018)).

הלכה למעשה, כל שיש בבקשה דנן הן טענות הנטועות בלב נסיבותיו הפרטניות של המבקש, אשר נוגעות לסירובו של שב"ס לאפשר את הכנסת המזרן המיוחד לאגף ההפרדה, ובכך אין כדי לגלות עילה למתן רשות לערער.

9. למעלה מן הצורך, אציין כי בית המשפט המחוזי קבע כי המזרן החלופי שסופק למבקש על ידי שב"ס תואם את המלצת ד"ר גוטמן. לפיכך, גם לגופו של עניין, מקובלות עליי הנמקותיו של בית המשפט המחוזי כי החלטת השב"ס היא החלטה סבירה אשר ביסודה עמדו שיקולים ענייניים ומקצועיים.

10. סוף דבר: הבקשה נדחית.

בנסיבות העניין, לא ייעשה צו להוצאות.

ניתנה היום, י"ט באדר ב' התשע"ט (26.3.2019).

ש ו פ ט ת